1e Jaargang, nummer 15, 27 juni 2025

Het Magazijn

Blad van de Nederduits gereformeerde kerk, de moederkerk van Nederland sinds de 1570-er jaren.
Zusterblad van de bladen De Nieuwe Doleantie, Refo Tijd en Geestelijke Opvoeding.

In dit nummer : Bespreking van het boek Belech, Bespreking van het boek Vuch, Bespreking van het boek Zeeën en Bespreking van het boek Stranden

---

BESPREKING VAN HET BOEK BELECH

Op aarde zijn de hersenen parasitair, losgesneden van het hart, maar in het paradijs waren de hersenen ook een hart. Het is van belang terug te keren tot het paradijs, om daar je hersenhart te laten ontwikkelen. Hierover gaat het artikel van vandaag.

---

29. In het goddelijke lichaam zijn er meerdere harten.
30. De oorspronkelijke mens had in het paradijs meerdere harten, waardoor de druk niet op één hart terechtkwam.
35. De hersenen waren een hart, zo spasmisch als een hart, verbonden aan de moeder.
36. Dit waren de hart-hersenen. De hersenen op aarde zijn parasieten die mensen materialistisch houden.
37. Het hersenen-hart werkt vanuit de goddelijke verlamdheid, vanuit de paradijselijke slaap van Adam.
Behemma 38:29-30,35-37

Wij moeten openstaan voor het hersenhart, want de aardse hersenen zijn parasieten die zich aan de mensen tegoed doen. We moeten onze hersenbloemen laten groeien en bloeien. Het is belangrijk dat we het paradijselijke hersenhart terugwinnen.

De tocht tot het paradijs wordt beschreven in het boek Belech. Wij moeten de tranenrivier van verbrokenheid hiervoor volgen, waarlangs grotten en holen zijn die de inscripties van het hemelse woord bevatten. Wij worden hier opgeroepen tot studie, tot het studie verbond. De catechismus stelt in inzetting 44 dat het niet buiten het studie verbond om mag gaan.

Hier moeten wij niet snel langsheen racen, maar onze palen diep slaan, het lijden, de tranen verdiepen, om zo tot nieuwe zichten te komen. Hier wordt de hemelse visserszorg gepredikt en beoefend, die de enige bron van het oordeel is. Het mag niet buiten het hemelse werkverbond van zorg omgaan. Het is niet zomaar zorg, maar hemelse visserszorg, omdat het niet buiten de tranenrivieren van verbrokenheid over de zonde om mag gaan, anders zou de mens door zijn gebrek aan diepte bedrogen worden.

Men kan dit alleen doen door te minderen, alleen zo kan er diepte zijn en vrucht. Zo mag de mens de aarde tot volkomenheid brengen, wat in zichzelf begint. De tranen zijn hiervoor het zaad van de hemelse bloemen. We verwijzen in die zin dus ook naar het boek Behemma, het eerste boek van de nieuwe bijbel.

Zo mag men komen tot kindschap van de hemelse rivier. Hiervoor gaat de aarde door een reeks zondvloeden om de aarde te zuiveren en voor te bereiden. Daarom komen de tranen ook niet zonder de besnijdenissen. (Belech 2:39)

Het is niet alleen een herschepping, maar ook een ontdekken, komen tot het onbekende deel, en daar kunnen alleen kinderen komen. (Belech 2:43)

Je moet hiervoor de zee in om van eiland tot eiland te gaan. De mens moet eerst zwak zijn, anders zal het vleselijke met hem op de loop gaan, en komt hij in een waanparadijs. Dat moet voorkomen worden. Het boek Belech stelt dus dat de ware zorg onderwijs is. (3:56)

Het onderwijs uit zichzelf in het feit dat je geen meeloper bent. (4:19)

De onderwezenen zijn worstelaars met God. Zij volgen geen ongetoetste, valse goden. (4:22)

Zo kan de mens uiteindelijk tot de hemelse slaap komen om de eeuwige droom binnen te gaan. (7:57)

Deze droom is het openspringen van het zaad. (8:18)

BESPREKING VAN HET BOEK VUCH

De nieuwe bijbel noemt verschillende wetten, zoals de wetten van loon naar werken, en de wetten van zinnebeeldigheid. Het boek Vuch noemt ook de wetten van de kunst. (6:33)

Ook zijn er de wetten van het draaien van de gezichtspunten, van kaleidoscopie. Het zijn de wetten van de prisma, waar de nieuwe bijbel het veel over heeft. We kijken in een steen, als een gebroken spiegel. Zo onstaat ook de illusie van beweging en van tijd.

Zo moet de mens tot een nieuw

waardenstelsel komen, en loskomen van overmoed. (6:35) De mens moet dus de spiegelwetten en schaduwwetten leren kennen, om zo zicht te krijgen waar hij is en waar hij naartoe moet.

Zo moet de mens afsterven aan al zijn letterlijkheden om te komen tot de veel hogere waarheid, die inwendig, geestelijk en zinnebeeldig is. Dat is een strijd tegen een groot monster die claimt de mens in het vleselijke te hebben verwekt, en die hem altijd van de hemelse moeder afhield. Als de mens dan uiteindelijk tot de moeder komt dan zal hij eerst ontdekken dat zij ook een monster is, en zal hij eerst tegen de vleselijke moeder moeten strijden, die een voorhangsel is van de hemelse moeder.

Het leven heeft de mens misleid. Het boek Vuch geeft een nihilistische kijk allereerst op de wereld, om vandaaruit tot de nieuwe wereld te werken. Eerst moet de mens zijn ellende zien, en de grootste ellende is als de mens zijn ellende niet kent, zoals de catechismus stelt in inzetting 5, en waar de bevindelijk-gereformeerde vaderen al vaak op wezen.

Zo zijn er ook de literaire wetten, omdat het leven een manifestatie is van literatuur. De mens moet zijn literaire waarde en de literaire waarde van alles om hem heen ontdekken, ertoe ontwaken. Hierom zijn er ook de wetten van de obscuriteit, omdat dat ook onderdeel is van de literatuur.

Zo komt men tot het vreemde, tot de wetten van het vreemde, die vreemde sprongen maken. Dan is er geen constante meer, maar het is iets onberekenbaars. Vandaar dat het boek Vuch hamert op het belang van de hemelse leiding. Die is in het Woord gegeven, van boven geopenbaard, als de drager van de hogere kennis. Zo komt men tot het gebied van boven denken.

BESPREKING VAN HET BOEK ZEEËN

Het boek Zeeën begint min of meer met het stellen niet zelfverzekerd te zijn in dwaasheid. Na een korte geschiedenis van de tijdperken komt het boek tot die conclusie. Teveel vrijheid kan een strik vormen. Het hemelse woord stroomt overal doorheen, maar er is ook een vals woord waar de mens los van moet komen. Het valse woord heeft de mens vergiftigd.

Het hemelse woord is dus de diepte van alle dingen. De rest is bedriegelijk, het hele leven, alhoewel het gelijkenissen zijn. Dit staat ook beschreven in het ontzegelingsgezicht van het boek Zeeën in Buli 10, het laatste boek van de nieuwe bijbel.

De mens moet hierin tot het hemelse schip komen, wat het soberste gedeelte is. Dat is een strijd tegen de Mores van de stad. Zo kan de mens de puzzel van het leven afmaken. Hiervoor moet de mens ook in de mijnen werken, en de mens moet hierin nomadisch zijn, want het beloofde land ligt voor de mens klaar. De stad die als een drugsstaat is zal door de zeeën worden ingenomen. Het boek beschrijft de redeloze grootheidswaan van de stad, en waarschuwt ertegen.

Zo wordt er opgeroepen tot de kennis in eeuwige ijver. Voordat er zorg is moet er voorzorg zijn. Eerst moet deze zorg er zijn voor het hemelse woord. Eerst moet de mens opgenomen worden door het hemelse woord. Buiten het hemels woord is alles dood en doods.

Ook in de zeeën zijn vele gevaren die door het boek besproken worden. Hierin moet de mens de grenzen leren kennen. Het boek laat in het groot de ingewikkeldheden zien van het stervensproces en de wedergeboorte zien, waar de zee voor staat, en hoe het gezichtspunt hierin blijft draaien. De vleselijke ingewikkeldheden houden de mens echter tegen als tetracten. Vandaar de strijd.

BESPREKING VAN HET BOEK STRANDEN

Het geestelijke woont op de toppen van de melk. Dat is een geheimenis. De mens kan er alleen komen door de melk. De melk is de wording. De melk is de opvoeding. De melk zorgt ervoor dat het kind niet projecteert de hele tijd, maar dat het kind eigen verantwoordelijkheden leert dragen. De melk is vormend, onderbouwend. Stranden 18:1

Spreek je over God zonder zelf te veranderen, zonder je te bekeren, door je te verstoppen achter geloof en genade, dan misbruik je godsdienst. God kan je dan niet opnemen, want er is een kloof tussen jou en God.
Op een ander wijzen, zoals ‘die doet het ook niet’, en de meerderheid als excuus aanhalen helpt ook niet, want de aarde leeft in diepe zonde. Volg de meerderheid niet in het kwaad, want het is allemaal een illusie van het vlees. Dwazen hebben hun meerderheden in een hand zand of een blok hout. Het vlees heeft ook zijn vermenigvuldigingstruken, maar het is allemaal nep. Het is allemaal ijdelheid, en dan bouw je je huis op zand. Telkens weer zal de zee het wegspoelen. Je komt er nooit ver mee, ook al denk je dat je ver komt, want het vlees brengt namelijk verdwazing. En zo weten dwazen dus niet dat ze dwaas zijn, allemaal door de zonde, door hun onbekeerdheid, door hun onwil om tegen de zondige massa op te staan. Ze willen er graag bijhoren, willen graag complimentjes horen. Ze gebruiken de ander als maatstaf. Hoe arm ben je dan, hoe ver leef je dan van God.

Je hebt dan nog niet van de hemelse melk gedronken, want juist de hemelse

melk is de wording, zodat het kind eigen verantwoordelijkheden draagt en niet meer projecteert.

Vers 2 zegt dan :

Daarom is het van levensbelang tot de oceaan te komen, tot de rivieren van de wildernis, om die over te steken.

Zwem maar tegen de stroom in, ook al roepen ze je terug, ook al proberen ze je tegen te houden. Ergens, als je volhoudt, zal het water overlopen in melk, als je maar ver genoeg zwemt, en nergens meer aan vastkleeft. Je moet alles opgeven om terug te keren tot de hemelse moeder. Wees dus een wilde.

Dit is het thema van het boek Stranden : Kies je voor het goede of het beste ? Het goede is in grote oorlog met het beste. Het goede houdt het beste achter. Het lijkt allemaal goed, maar het zijn zijpaden die van het smalle pad afwijken. Het lijkt wel smal, maar het is niet het ware smalle pad. Het is het pad van compromissen, van ijdel zelfbedrog, van eigengerechtigheid en van willekeur, en dat kan allemaal heel goed klinken, en je kan het goed gesopt presenteerbaar maken. De mens is volleerd in bedrog, en volleerd in het bedrogen worden. De mens is verslaafd aan paddo’s ergens halverwege de put. De diepte bedekt men en koopt men af, want de mens wil het overslaan. Zo is dat wat God’s staat diende te wezen tot een drugsstaat geworden.

Toets het niet aan het vleselijke, maar aan het geestelijke, is het thema van het boek Stranden. Dat is het beste. Het vlees heeft zijn eigen ideeën over wat het beste is, zorgende dat hijzelf er altijd het beste vanaf komt en er het beste opstaat, altijd ten koste van een ander. Het vlees is zeer zelfzuchtig, maar groept ook samen in opportunistische clubs, om de schijn te wekken dat ze voor de ander zorgen. Ja, hun eigen clubs, klieks en clans.

Daarom moeten we teruggaan tot de oceaan, tot de grotere context, tot de verloren paden, aan het strand, en daar in soberheid wachten op de Heere om ons op te nemen. De Heere heeft de hemelse vogels hiertoe gezonden, maar zij zullen alleen degenen opnemen die van de levendmakende moedermelk hebben gedronken, niet de dronkenmakende dranken van het vlees. Daar moet je van afkicken. Het kost je wat om opgenomen te worden. Het kost je alles. Laat niet meer tot je liegen dat je wel voor de halve prijs binnen kunt komen. Wees geen kortings-koning.

Limousine ? Vergeet het dan maar als daar je hart naar uit gaat, als dat je idee van leven is, door excessieve weelde, graag een miljonairtje meepikken.

Er komt een taart met kip bij de openhaard. Neen. Dat is de weg niet. Denk aan het wildernisstrand, waar de grote stenen zijn, het vertelt een verhaal, waar het boek Stranden ook over gaat. Je moet zelf als de grote stenen van het strand worden, als een beeld van de volharding in het geestelijke, en zo worden wij door de vogelen opgenomen. Wij moeten wedergeboren worden uit deze steen. Het is dus als een ei, en hierin is ook het ware levenswater te vinden waaruit de mens kan leven. Zonder deze stenen zou er geen water zijn. Nu, luister goed, hier spreekt hoofdstuk 14 over, dat we steen moeten worden tot de zonde. We mogen er niet aan toegeven. We moeten hard zijn tegen de zonde en ‘nee’ durven zeggen. Een groot ‘nee !’ tot de zonde. Dat is dus een groot ‘nee !’ tot de meerderheden die illusies zijn. De mens wordt in het aardse leven door vele illusies geplaagd, maar moet volharden in het afweren ervan. Als we tot stenen zijn geworden, dan worden we opgenomen door de vogels, stelt hoofdstuk 14. Dat moet aan het strand gebeuren, dat kost geduld, waar de steen ook een beeld van is. Je moet hier leren herhalen, totdat het een gewoonte is geworden. Je wordt niet zomaar een steen.

Er staat in 14:1 :

Door de geheimenissen van het psalmelijke komen wij tot de hemelse verstening, worden wij de bouwstenen van de hemel en het paradijs.

Het is dus een leerproces, en daarin ligt onze wedergeboorte.

De zee is een beeld van het wenen om de zonde, het overtuigd worden van zonde, in het gaan zien hoe groot de zonde en de ellende is, en hoe dood de mens hierdoor is geworden. Het is een gruwel ! Vandaar dat wij tot de zee komen. De wedergeboorte begint met het weenverbond, en het zal helpen om te verstenen tot de zonde, om zo het levenswater van binnen te dragen. Het weenverbond is niet passief, stelt hoofdstuk 13. Het is de terugkeer tot het oerverbond, het werkverbond en het oorlogsverbond. Er wordt dus niet alleen geweend, maar ook gewerkt en gestreden, anders zouden het valse, vleselijke, overdramatische tranen zijn, neptranen, en die zijn vaak ook heel selectief. Ze wenen om het leed der mensen, maar niet om het leed der dieren. We moeten naar het begin teruggaan, naar onze eerste geliefde, het wenen om de zonde, want daardoor ging alles verkeerd.

Dat wenen is niet zomaar letterlijk wenen, maar het besproeien, het te bevochtigen, om het te doorzoeken en te bezaaien. Het wenen is een worsteling, een verdieping. Het is een metafoor. Dat wil niet zeggen dat we letterlijk voortdurend met rode ogen moeten rondlopen, want dat kan ook weer een drug zijn, paddo’s. Strijd en bouw. Besteed je tranen goed, en richt ze. Het is je creativiteit en inspiratie. Het zijn oorlogsmiddelen.

Het wenen is ervoor om het gat te dichten, want een klein lekje doet het gehele schip zinken. (12:1)

De tranen zijn ook de bezegeling van het volkomen zelfoffer. (11:10, 13:2) Zo is er een hemelse getuige.

En al deze dingen worden geïmiteerd door het vlees. Wees dus op je hoede. (1:2-7)
